

sen) har en lidt overlegen, lidt korreksende Maade at tale paa. Vi har en Følelse af, at vi er Elever, og at det er Læreren, der staar paa Katederet. Den Sammenligning, som det ærede Medlem foretog mellem Lærerne og Fiskerne, synes jeg imidlertid ikke rigtig kan gennemføres. Læreren har en Timeplan at følge. Kan man give Fiskerne det? Det betvivler jeg meget. Lærerne har forskellige Fag, de skal undervise i. De tager Eksaminer. Kan man indføre det ogsaa paa Fiskeriomraadet? Jeg betvivler det. Til sidst sagde det ærede Medlem med Hensyn til Lysforsøgene, at han henholdt sig til en Videnskabsmand. Ja, men Forsøgene er jo mislykkede, og det har denne Videnskabsmand selv erkendt. Det ærede Medlem kan da ikke henholde sig til Forsøg, der er mislykkede. Lad os dog en Gang blive færdige med dem. Om vi skal til at gøre nogle nye, er en hel anden Sag.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Aalefaring. En Videnskabsmand har sagt til mig, at der var for megen Faring paa sine Steder i de danske Farvande, saa at de var overbefolkede. Skal vi saa yderligere indføre Aalefaring, hvor det er bevisligt, at dette er Tilfældet?

Jeg vil til sidst rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen). Det ærede Medlem sagde, at det, man skulde ind paa, var at lade være med at fange Fiskene, medens de er mindre vægtige, men lade dem gaa, til de er blevet bedre i Kvalitet og større i Vægt; men hvordan vil det ærede Medlem gennemføre dette i de aabne Vande, f. Eks. i Østersøen, Kattegat og Vesterhavet, at lade Fiskene gaa, til de bliver mere vægtige, og saa garantere for, at det bliver vore Fiskere, der fanger dem? Det forstaar jeg ikke!

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har en ganske besynderlig Opfattelse af, hvad organiserede Arbejdere kan og vil byde, og en besynderlig Skræk for at faa Fiskerne organiseret, og han fremfører med den Suffisance, som er det ærede Medlem egen, den Paastand, at det private Initiativ er det bedste. Det ærede

Medlem kan dog sikkert ikke opfatte Forholdet, som han gjorde, hvis han mener det alvorligt med sin Tale. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis man i Dag spurgte samtlige danske Fiskere, som driver Fiskeri fra egne Baade, om de vilde afstaa fra dette og danne faglige Organisationer under Statens Ledelse og Kontrol omtrent paa samme Maade, som Toldvæsenet og Postvæsenet er organiserede, saa vilde de svare: Nej. Men man maa huske paa, hvorledes Udviklingen for andre Fagorganisationer har fundet Sted. Hvis vi tænker 40 Aar tilbage i Tiden, da Husmændene sad paa deres 4 Tønder Land og knapt kunde skaffe Halm til en Ko, og tænker os, at man da havde spurgt dem, om de troede, det kunde lade sig gøre at sælge deres Mælk til et Fællesmejeri eller Andelsmejeri, saa er jeg vis paa, at de fleste vilde have sagt: Lad os beholde vor Mælk og selv gaa paa Torvet og sælge Mælk og Smør; det forstaar vi, og det vil vi blive ved med! Men Udviklingen, navnlig den økonomiske Udvikling, lærte Husmændene, at den Erhvervs metode var ikke fordelagtig for dem. Det vil sandsynligvis gaa paa selv samme Maade med Fiskerne. Fiskerne, der nu fisker sammen fra deres egne Baade, en 2—3 Mand i Lag, vil efterhaanden komme til at se, at dette Fiskeri betaler sig ikke saaledes som Storfiskeriet, og de vil sikkert lidt efter lidt, maaske i Løbet af en Menneskealder — det er muligt, at der vil gaa saa lang Tid —, gaa bort fra Fiskeriet med egne Baade og lade sig engagere af store Selskaber, som kan byde en fast aarlig Lønning. Med andre Ord: Fiskerne vil indse, at den sikre aarlige Indtægt, som vindes under Ledelse af Staten eller maaske til at begynde med af et stort privat Selskab under Statskontrol, er økonomisk fordelagtig for dem. Og saa kommer efterhaanden den faglige Organisation ganske af sig selv paa samme Maade, som det er gaaet med vore Husmænd og indenfor alle andre Erhverv. Paa den Maade synes jeg, det ærede Medlem burde se paa den Sag og saa lade være med at tale saa haanligt og overlegent om de faglige Organisationer. Jeg tror for øvrigt, at det ærede Medlem har mere Indsigt i og Evne til at forstaa de Sager, end han selv tilsyneladende lægger for Dagen.

Det ærede Medlem løb sin Vej, da han havde talt, men jeg har alligevel bedt om Ordet for at gøre disse Bemærkninger, da det ærede Medlem jo saa siden kan læse dem i Tidenden.